

Foto: Christian Pilestrand

Vamp brakte sommeren til Fredrikstad

Blå Grotte 450 i salen, fullt hus

Anmeldt av Kristine Andreassen - Publisert torsdag 04. mars 2010

Torsdag kveld på Blå Grotte og salen er stappfull av forventningsfulle publikummere. De vet hva de kommer for å høre og de lar seg rive med nok en gang.

Vamp er på turné og tar sin nesten årlige svingom Fredrikstad for å spre litt vestlandsk folke-vise-rock til frossne østfoldinger. Allerede de første låtene får en til å drømme seg vekk mot varme svaberg og solnedgang over en langstrakt strand. Muligens fordi sist anmelder hørte Vamp var det midtsommer på Hankø og Føling i Fjæra festival, kommer assosiasjonene til østlands sommerlandskap opp. Uansett så vil jeg påstå at samtlige i salen klarte å se for seg det eksakte og sommerlige i tekstene til «13 humler» og «Ingeborg» uansett geografisk tilknytning. De sydlandske rytmene i «Hallo Adjø» gjør også sitt til å skape lys og glede inni et ellers så mørkt og trist rom. Vamp spiller på hele følelsesregisteret med sine kraftige lydbilder og perfekt miks mellom ballader og rocka låter.

Som alltid når bandmedlemmer byttes ut, bidrar også vokalist Paul Hansen med sitt særegne til ellers så kjente Vamp-låter. Med en klassisk stemme og en Aleksander Rybak-lignende stakkatto-syngende framtoning forvandler han en del av de tidligere så rocka Vidar Johnsen-låtene til enklere utgaver av seg selv, ubestemmelig om det er helt heldig eller ikke.

Klassikeren Tir a Noir fortjener vel kanskje mer flyt i teksten enn Hansen klarer å gi den. Ellers er han best på de låtene som er skrevet med tanke på ham og som vi har hørt på det nye albumet deres «St. Mandag». Når hele bandet gir fullt trøkk på «Månemannen» og «Sitte å tenke» er Hansens stemme for spak, men han overrasket innimellom ved å spille på flere strenger i stemmeleiet i tillegg til gitar og munnspill. Scenevandt og dyktig musiker er det ingen tvil om at han er, og passer Vamps perfektjonistiske holdning svært godt.

Vamp er altså fortsatt Vamp. Øivind Staveland sørger for det. Gnisten på scenen og lidenskapen for musikken er det fortsatt og han gir som vanlig alt for publikum. Det mest fascinerende med Vamp er alle instrumentene de har med på scenen, og Staveland står for en god del av dem. Fele, bratsj, trekkspill og fløyte og i tillegg så sang han solo denne kvelden.

Publikum sang med der de skulle, klappet takten og vred seg i stolene til de fengende folkelige rytmene. Grotta ble i kveld forvandlet til en langstrakt strand med solnedgangen i det fjerne og dansende mennesker som stråler av lykke. En stor konsertopplevelse med andre ord!

Foto: Christian Pilestrand